

ผลของสารสกัดจากพืชบางชนิดต่อหนอนกระทุ้นผัก

Effect of Certain Plant Extracts Against Common Cutworm, *Spodoptera litura*

วิชัย สрапงไพรศาล¹ ปภาพ สินชัยกุล^{2*} อารยา บุญศักดิ์³ วนิชญา ฉิมนาค⁴

Wichai Sorapongpaisal¹ Pabhop Sinchayakul^{2*} Araya Bunsak³ Vanidchaya Chimnak⁴

Received: October 25, 2021

Revised: November 11, 2021

Accepted: November 12, 2021

Abstract: Insecticidal property is found in many plants and can be applied in organic farm because they are all natural products. Therefore, the effect of certain plant extracts against common cutworm, *Spodoptera litura*, one of seriously cruciferous vegetable insect pests, was carried out under the objective of screening on the extracts of 10 plants: neem (*Azadirachta* sp.), tobacco (*Nicotiana* sp.), eucalyptus (*Eucalyptus* sp.), citronella (*Cymbopogon nadus*), kaffir lime (*Citrus hystrix*), stemonia (*Stemona* sp.), cloth of gold (*Lantana* sp.), derris (*Derris* sp.), myrtle grass (*Acorus* sp.) and Siam weed (*Chromolaena* sp.) to control the third instar larvae of *S. litura*. The maceration technique with the ratio of plant/alcohol at 1:5 was applied. At 5 days later, alcohol was evaporated to receive the 100% concentrated plant extracts and adjusted to 5% concentration for the screening experiments. Then the plant extract with the highest efficiency was selected and proceeded to determine its toxicity on *S. litura*. The result revealed that all plant extracts had clearly potential to control *S. litura* compared to the control at 48 hours after application. The highest efficacy (78.3% mortality at 48 hours after application, HAA) was found on eucalyptus extract with LT₅₀ value at 16.82 HAA and the toxicity of the extract based on LC₅₀ value was at 3.39% at 24 HAA.

Keywords: Plant extracts, *Spodoptera litura*,

บทคัดย่อ: พืชหลายชนิดมีคุณสมบัติเป็นสารม่าแมลงสามารถใช้ควบคุมแมลงศัตรูผักในระบบเกษตรอินทรีย์ได้เนื่องจากเป็นสิ่งที่ได้จากการรวมชาติ ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาผลของสารสกัดจากพืชบางชนิดต่อหนอนกระทุ้นผักซึ่งจัดเป็นหนึ่งในแมลงศัตรูสำคัญของพืชผักกระแสหลัก โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกสารสกัดจากพืช 10 ชนิดคือ ส้มตำ (*Azadirachta* sp.) ยาสูบ (*Nicotiana* sp.) ยูคาลิปตัส (*Eucalyptus* sp.) ตะไคร้ห้อม (*Cymbopogon nadus*) มะกรูด (*Citrus hystrix*) หนอนต้ายหยาก (*Stemona* sp.) ผกากรอง (*Lantana* sp.) ทางไอล (Derris sp.)

¹ ศูนย์วิจัยและบริการวิชาการ คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140
Center for Research and Academic Outreach, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, 73140.

² ภาควิชาการเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140
Department of Entomology, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom, 73140.

³ คณะเทคโนโลยีการเกษตรและอาหาร มหาวิทยาลัยราชภัฏปิบูลสงคราม อ.เมือง จ.พิษณุโลก 65000
Faculty of Food and Agricultural Technology, Pibulsongkram Rajabhat University, Phitsanulok, 65000

⁴ ศูนย์วิจัยเกษตรที่สูงเพชรบูรณ์ สถาบันวิจัยพืชสวน กรมวิชาการเกษตร ต.สะเดาะพง อ.เข้าค้อ จ.เพชรบูรณ์
Phetchabun Highland Agricultural Research Center, Horticulture Research Institute, Department of Agriculture, Sado Phong sub-district, Khaokho district, Phetchabun, 67270.

*Corresponding author : agrsci@ku.ac.th.

ว่านน้ำ (*Acorus* sp.) และสาบเสือ (*Chromolaena* sp.) สำหรับควบคุมหนอนกระทุ้นผักรัยที่ 3 โดยสกัดพืชด้วยเทคนิคการแช่พืชในตัวทำละลายแลกออกซอลอัตรา 1:5 w/v เป็นระยะเวลา 5 วัน ระบายน้ำแลกออกซอลออกจนได้สารสกัดพืชเข้มข้นร้อยละ 100 จากนั้นปรับความเข้มข้นที่ร้อยละ 5 เพื่อใช้ทดสอบคัดเลือกสารสกัดจากพืชที่มีประสิทธิภาพสูงสุด จากนั้นศึกษาความเป็นพิษของสารสกัดที่ผ่านการคัดเลือกอีกครั้งกับหนอนกระทุ้นผักผลการศึกษาพบว่า สารสกัดจากพืชทั้ง 10 ชนิดมีผลต่อการตายของแมลงศัตรูผักแตกต่างจากไม่พ่นสารอย่างชัดเจนที่ 48 ชั่วโมงหลังพ่นสาร โดยสารสกัดจากยุคอลิปต์สมีประสิทธิภาพสูงสุด โดยทำให้หนอนกระทุ้นผักตายร้อยละ 78.3 ที่ 48 ชั่วโมงหลังได้รับสาร มีระยะเวลาที่ทำให้แมลงตายร้อยละ 50 (LT₅₀) ที่ 16.82 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร มีระดับความเป็นพิษของสารสกัดจากค่าความเข้มข้นของสารที่ทำให้หนอนกระทุ้นผักตายร้อยละ 50 (LC₅₀) ที่ ร้อยละ 3.39 ที่ 24 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร

คำสำคัญ: สารสกัดจากพืช หนอนกระทุ้นผัก

คำนำ

หนอนกระทุ้นผัก *Spodoptera litura* จัดอยู่ในวงศ์ Noctuidae อันดับ Lepidoptera จัดเป็นหนึ่งในแมลงศัตรูผักที่สำคัญของพืชตระกูลกะหล่ำ พบแพร์กระจายได้โดยทั่วไป จัดอยู่ในกลุ่ม cosmopolitan species เนื่องจากหนอนกระทุ้นผักมีศักยภาพในการปรับตัวได้ดีและอยู่รอดในสภาพแวดล้อมที่หลากหลาย สามารถดำรงชีพได้ด้วยพืชอาหารหลายชนิด การลงทำลายพืชอาศัยโดยหนอน กัดกินทุกส่วนของพืชได้อย่างรวดเร็ว และทำให้พืชมีร่องรอยการเข้าทำลายเสียหาย ไม่เป็นที่ต้องการของตลาดและผู้บริโภค ในการผลิตผักเพื่อการค้าทำให้เกษตรกรต้องหาวิธีการต่างๆ ในการควบคุม ซึ่งส่วนใหญ่نيยมใช้สารเคมีฆ่าแมลงเพราะสะดวก รวดเร็วและให้ผลที่ชัดเจน แต่สารต่างๆ ดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อกำลังป้องกันภัยของผู้บริโภค ผู้ผลิต และสิ่งแวดล้อมได้

ในการแก้ปัญหาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดที่มีแนวโน้มเปลี่ยนไปสู่ผักปลอดสารหรือผักอินทรีย์ ซึ่งให้ความสำคัญต่อการป้องกันกำจัดศัตรูพืชมาก โดยในแต่ละขั้นตอนการผลิตเกษตรกรไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้สารเคมี ดังนั้นจึงมีความเสี่ยงสูงที่ผลผลิตผักจะถูกทำลายโดยแมลงศัตรูพืช อย่างไรก็ตามทางเลือกที่สำคัญในการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูผักที่แนะนำโดยทั่วไปนั้น ประการแรกคือการปลูกผักทางมุ่ง การปลูกผักแบบไร้ดิน และการใช้สารจากธรรมชาติ เช่น เชื้อจุลินทรีย์ หรือการใช้สารสกัดจากพืชในธรรมชาติ

พืชหลากหลายชนิดมีสารออกฤทธิ์ที่มีคุณสมบติในการฆ่าแมลงได้ เช่น นิโคติน (nicotine) จากใบยาสูบ โรเทโนน (rotenone) จากต้นหางเหลือง และมันแก้ว ไพรีทิน (pyrethrin) จากดอกแห้งของต้นไพรีทรม (pyrethrum) อะซาดิแรชติน (azadirachtin) จากเมล็ดตะเคาน เป็นต้น แม้ว่าในการผลิตผักเชิงการค้าในอดีตการใช้สารสกัดจากพืชไม่ได้รับความนิยม เพราะระบบการปลูกมีขนาดใหญ่ และเป็นระบบเปิด จำต้องใช้สารสกัดจากพืชเป็นจำนวนมากในแต่ละครั้งที่พ่นสาร ทำให้เกิดข้อจำกัดในการจัดหาพืชเพื่อการสกัดสารออกฤทธิ์ ประกอบกับปัญหากระบวนการสกัดสารและกระบวนการจัดการของเสียต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมาย แต่ด้วยแนวทางการผลิตที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีการเน้นคุณภาพและความปลอดภัยจากสารพิษต่อผู้ผลิต ผู้บริโภคและสภาพแวดล้อม ทำให้ระบบการปลูกผักมีขนาดเล็กลง ซึ่งสอดคล้องต่อการจัดการปลูกที่มีการหมุนเวียนต่อเนื่อง ทำให้สารสกัดจากพืชซึ่งถูกนำมาใช้ในการควบคุมแมลงศัตรูพืชผักในระบบการผลิตได้

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมา การศึกษาวิจัยสารสกัดจากพืชส่วนใหญ่เน้นการควบคุมแมลงศัตรูในกลุ่มหนอนผีเสื้อ เช่น หนอนกระทุ้นห้อม หนอนกระทุ้นผัก หนอนไฮผัก ซึ่งลงทำลายพืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ (อำนวย, 2535 ; สุเทพ และ ลักษณา, 2546; ต.ชาตรี, 2553; ขาวัญชัย, 2555; Bomford and Isman, 1996) แม้ว่าการใช้สารสกัดจากพืชควบคุมแมลงมีหลักฐานเบื้องต้นยืนยันถึงประสิทธิภาพและความปลอดภัยมากกว่าการใช้สารฆ่าแมลง

แต่อย่างไรก็ตามควรทำการคัดเลือก คัดกรองพืช เนื่องจากมีศักยภาพและประสิทธิภาพ และที่สำคัญ ต้องมีความปลดภัยต่อสภาพแวดล้อม เพื่อสร้าง ความมั่นใจในการใช้สารสกัดจากพืชต่างๆ และ ขับเคลื่อนให้เกิดการยอมรับ ตลอดทั้งเส้นทาง ตั้งแต่ การคัดสรรพืช การปลูก การผลิต จนถึงการใช้ได้อย่าง ต่อเนื่อง

ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาคนผู้วิจัยได้ศึกษาพืช หลายชนิดที่พบได้ทั่วไปในธรรมชาติของประเทศไทย ในกระบวนการคุมแมลงศัตรูข้าว ส้ม และกุหลาบ (นิสา และคณะ, 2563) และพบว่าพืชหลายชนิดมีคุณสมบัติ ฆ่าแมลงได้อย่างมีประสิทธิภาพเทียบเท่าสารเคมี แมลงดังนั้นคนผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการศึกษาต่อยอด ถึงประสิทธิภาพในการใช้ควบคุมแมลงศัตรูพืชอื่นๆ และด้วยความสำคัญของการผลิตผักปลอดสารและ การผลิตผักอินทรีย์ที่ต้องประสบปัญหาแมลงศัตรูผัก ลงทำลายและกำลังต้องการแนวทางในการควบคุมที่มี ประสิทธิภาพ มีความเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน คนผู้วิจัย จึงได้ศึกษาวิจัยผลของสารสกัดพืชบางชนิดต่อหนอน กระทุ้นผักในพืชผักกวางหางานี้ขึ้น เพื่อค้นหาและคัดเลือก สารสกัดจากพืชที่มีประสิทธิภาพในการควบคุมหนอน กระทุ้นผักสำหรับใช้ในระบบเกษตรปลูกผักสวนครัว หรือ เกษตรอินทรีย์ และเป็นแนวทางในการศึกษาต่อยอด ฟู่แมลงศัตรูผักอื่น ๆ รวมทั้งการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์ ในลักษณะเช่นเดียวกับสารฆ่าแมลงในอนาคต

อุปกรณ์และวิธีการ

การสกัดสารจากพืช

ทำการเก็บรวบรวมพืชที่นำมาใช้ในการ ศึกษา ได้แก่ สะเดา (*Azadirachta sp.*) ยาสูบ (*Nicotiana sp.*) ยุคालิปตัส (*Eucalyptus sp.*) ตะไคร้หอม (*Cymbopogon nardus*) มะกรูด (*Citrus hystrix*) หนอนตวยหยาก (*Stemona sp.*) ผักกรอง (*Lantana sp.*) หางไหล (*Derris sp.*) ว่านหาง (*Acorus sp.*) และสาบเสือ (*Chromolaena sp.*) จากพื้นที่ นิจหัวด ราชบุรี กาญจนบุรี นครปฐม ลพบุรี ชุมพรบุรี อุทัยธานี และตาก ล่างที่ทำการทดสอบด้วยน้ำ ผึ้งให้แห้งและอบพืชเพื่อไล่ความชื้นด้วยตู้อบลมร้อน ที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง จากนั้นบดให้เป็นผงละเอียดด้วยเครื่องบดไฟฟ้า

สกัดสารจากผงพืชบดที่ได้ด้วยเอทานอล เข้มข้นร้อยละ 95 เป็นตัวทำละลาย โดยนำผงพืช บดละเอียดที่น้ำหนักแห้ง 200 กรัม ใส่ในบีกเกอร์ เติมสารตัวทำละลายเอทานอลจนครบปริมาณ 1,000 มิลลิลิตร ปิดปากบีกเกอร์ด้วยอะลูมิเนียม ฟอยล์ ภาชนะด้วยเครื่อง magnetic stirrer ที่ความเร็ว รอบ 1,000 รอบ/นาที เป็นเวลา 12 ชั่วโมง และบ่ม ที่อุณหภูมิห้อง 25 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 5 วัน กรองสารละลายด้วยผ้าขาวบาง ก่อนที่จะนำกรอง ผ่านกระดาษกรอง Whatman No.1 แล้วนำไปประ夷 เอกสารเอทานอลออกด้วยเครื่องกลั่นระเหยสารแบบ หมุน (rotary evaporator) จากนั้นเก็บสารสกัดจาก พืชซึ่งมีลักษณะเป็นของเหลวหนืดในขวดสีเขียวขนาด 30 มิลลิลิตร เก็บไว้ในที่อุณหภูมิ 4-8 องศาเซลเซียส เพื่อใช้ในการศึกษาในลำดับถัดไป

การเพาะเลี้ยงหนอนกระทุนผักเพื่อการทดสอบ

เก็บรวบรวมหนอนกระทุนผักจากแปลงผัก เกษตรกรในพื้นที่อำเภอท่าม่วง และอำเภอพนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี คัดกรองหนอนที่อ่อนแอของ และเพาะเลี้ยงเพิ่มปริมาณในห้องปฏิบัติการ ด้วย ผักคะน้าปลูกสารฆ่าแมลงปลูกในกระถางขนาด เส้นผ่าศูนย์กลาง 17 เซนติเมตร ในกรงเลี้ยง ขนาดเล็ก 20x20x30 เซนติเมตร จนได้จำนวน ประชากรของหนอนวัยที่ 3 รุ่นที่ 1 (F1) มากเพียงพอ เพื่อใช้ในการศึกษา

การศึกษาผลของสารสกัดจากพืชต่อหนอนกระทุนผัก

การทดสอบสารสกัดพืชใช้แผนการทดลอง แบบสุ่มบล็อกสมบูรณ์ (Randomized Complete Block Design (RCBD)) มีชนิดของสารสกัดจากพืช 10 ชนิดเป็นสิ่งทดลอง ที่ความเข้มข้นร้อยละ 5 ทำ 3 ชั้ หน่วยทดลองคือหนอนกระทุนผักวัยที่ 3 จำนวน 10 ตัว บนต้นผักคะน้าอายุ 40 วัน ปลูกในกระถางขนาดเส้น ผ่าศูนย์กลาง 17 เซนติเมตร ในกรงเลี้ยงแมลงขนาด เล็ก 20x20x30 เซนติเมตร พ่นสารสกัดจากพืชแต่ละ ชนิดลงบนตัวหนอนและต้นผักคะน้า ตรวจนับจำนวน หนอนกระทุนผักที่คงเหลือบนต้นผักคะน้าที่ 1, 12, 24 และ 48 ชั่วโมงหลังทำการพ่นสารสกัดจากพืช โดยมี น้ำกากลั่นเป็นสิ่งควบคุมเบรียบเทียบ คำนวณอัตรา การตายของหนอนกระทุนผักเพื่อวิเคราะห์ค่าความ แปรปรวน (analysis of variance) และเบรียบเทียบ

ค่าเฉลี่ยด้วยวิธี Duncan's New Multiple Range Test ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ($p>0.05$) และวิเคราะห์ระยะเวลาที่ทำให้เมล็ดตาย ร้อยละ 50 (LT_{50}) คัดเลือกสารสกัดจากพืชที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อใช้ทดลองลำดับถัดไป

การทดสอบระดับความเป็นพิษของสารสกัดจากพืชที่ผ่านการคัดเลือกต่อหนอนกระทุ่ปัก ดำเนินการเช่นเดียวกับการทดสอบประสิทธิภาพข้างต้น แต่ใช้สารสกัดจากพืชที่ผ่านการคัดเลือกเป็นระดับความเข้มข้นร้อยละ 0, 1, 2, 3, 4 และ 5 เป็นสิ่งทดลองทำการตรวจนับหนอนกระทุ่ปักที่ 24 ชั่วโมงหลังทำการพ่นสารสกัดจากพืช และวิเคราะห์ค่าความเข้มข้นของสารสกัดจากพืชที่ทำให้เมล็ดตายร้อยละ 50 (LC_{50}) ด้วยการวิเคราะห์ปริบิต (Probit analysis)

ผลการทดลอง การสกัดสารจากพืช

ผลการสกัดสารจากพืช 10 ชนิด โดยใช้ผงแห้งของพืช 200 กรัม และเติมตัวทำละลายหลักคือเอทานอลเข้มข้นร้อยละ 95 ให้ได้ปริมาณเป็น 1,000 มิลลิลิตร เมื่อหมักสารได้ 5 วันพบว่าสีของสารละลายมีความแตกต่างและสามารถจัดได้เป็น 3 กลุ่มคือ 1) กลุ่มที่มีสีเขียว ได้แก่ สารสกัดจากตะไคร้ หอม มะกรูด ยูคาลิปตัส ผกากรอง และสาบสีอ 2) กลุ่มที่มีสีน้ำตาล ได้แก่ สารสกัดจากสะเดา หนอนตากายยาก ยาสูบ และทางไอล แล้ว 3) กลุ่มสีส้ม ได้แก่ สารสกัดจากว่านนำ

เมื่อทำการระหว่างตัวทำละลายออกเพื่อให้ได้สารสกัดเข้มข้นที่มีความหนืดมีปริมาณอยู่ในช่วง 18.00-26.00 มิลลิลิตร และให้เนิดสีที่เข้มข้นแตกต่างไปตามชนิดของพืชแสดงดัง (Table 1)

Table 1 Plant common name and scientific name, color of extracts in solvent, color of condensed extracts and volume of condensed extracts.

Plant common name (Scientific name)	Color of extracts in solvent	Color of condensed extracts	Volume of condensed extracts (ml)
citronella (<i>Cymbopogon nardus</i>)	green	dark green	20.00
kaffir lime (<i>Citrus hystrix</i>)	green	dark green	19.00
eucalyptus (<i>Eucalyptus</i> sp.)	green	light brown	18.00
neem (<i>Azadirachta</i> sp.)	brown	dark brown	20.00
myrtle grass (<i>Acorus</i> sp.)	orange	orange brown	24.00
stemonia (<i>Stemona</i> sp.)	light brown	dark brown	20.00
cloth of gold (<i>Lantana</i> sp.)	dark green	dark brown	26.00
Siam weed (<i>Chromolaena</i> sp.)	green	dark green	25.00
tobacco (<i>Nicotiana</i> sp.)	dark brown	dark brown	21.00
derris (<i>Derris</i> sp.)	light brown	dark brown	22.00

ผลของสารสกัดพืชต่อหนอนกระทุ่ปัก

ผลการทดสอบสารสกัดจากพืชจำนวน 10 ชนิด ต่อหนอนกระทุ่ปักวัยที่ 3 พบร่วงหลังจากหนอนสัมผัสรสกัดพืชกลุ่มสารหอมระ夷 คือ มะกรูด ยูคาลิปตัส และตะไคร้หอม หนอนแสดงอาการเคลื่อนไหวรุนแรงทันทีในช่วงแรก จากนั้นการเคลื่อนไหวมีน้อยลง สงบลง กินอาหารน้อยลง และเริ่มพบรอตราชารตายเกิดขึ้นในช่วงท้ายของชั่วโมง

แรกหลังสัมผัสรสสารที่ร้อยละ 3.0, 2.7 และ 1.7 ตามลำดับ (Table 2) ส่วนสารสกัดจากพืชอื่นในระยะแรกหลังสัมผัสรสสารหนอนแสดงอาการหยุดนิ่ง กินอาหารน้อยลง ไม่พบรอตราชารตายในชั่วโมงแรก หลังสัมผัสรสสารสกัดจากพืช

ที่ 12 ชั่วโมงหลังสัมผัสรสสารพบว่า สารสกัดพืชหลายชนิดมีผลทำให้หนอนกระทุ่ปักตายมากขึ้น เมื่อจัดจำแนกตามอัตราการตายได้เป็น 3 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 คือ ยูคาลิปตัส และหางไก่ พบอัตราการตายร้อยละ 25 เท่ากัน กลุ่มที่ 2 คือ มะกรูด และตะไคร้ห้อม พบอัตราการตายร้อยละ 8.3 และ 4.7 ตามลำดับ และสารสกัดที่เหลือจัดเป็นกลุ่มที่ 3 ไม่พบอัตราการตายของหนอนกระทุ้นผัก

ที่ 24 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร พบว่าสารสกัดจากพืชทุกชนิดยกเว้นสารสกัดจากการว่าน้ำ มีผลทำให้หนอนตายในอัตราร้อยละ 2.7-75.0 เมื่อจัดจำแนกตามอัตราการตายแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ ยูคาลิปตัส พบอัตราการตายร้อยละ 75 กลุ่มที่ 2 คือ ตะไคร้ห้อม หางไก่ ยาสูบ มะกรูด สะเดา และสาบเสือ พบอัตราการตายร้อยละ 35.5, 27.3, 26.3, 20.0, 19.7 และ 16.6 ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 คือหนอนตายหาก ผกกรอง และว่าน้ำ พบอัตราการตายร้อยละ 3.3, 2.7 และ 0.0 ตามลำดับ และสิ่งควบคุมไม่พบการตายของหนอนกระทุ้นผัก

ที่ 48 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร พบว่า สารสกัด

จากพืชทุกชนิด มีผลทำให้หนอนกระทุ้นผักตายในอัตราร้อยละ 12.3-78.3 ในขณะที่สิ่งควบคุมคือไม่พบสารนั้นไม่พบอัตราการตาย เมื่อจัดจำแนกตามอัตราการตายแบ่งเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ ยูคาลิปตัส พบอัตราการตายร้อยละ 78.3 กลุ่มที่ 2 คือ มะกรูด ยาสูบ ตะไคร้ห้อม และสะเดา พบอัตราการตายร้อยละ 56.7, 49.3, 43.7 และ 36.7 ตามลำดับ กลุ่มที่ 3 คือ หางไก่ หนอนตายหาก ว่าน้ำ สาบเสือ และผกกรอง พบอัตราการตายร้อยละ 29.7, 25.0, 23.5, 16.6 และ 12.3 ตามลำดับ

ผลการประเมินความเป็นพิษของสารสกัดพืชทั้ง 10 ชนิด จากระยะเวลาที่ทำให้หนอนตายร้อยละ 50 (LT_{50}) สามารถประเมินได้จากสารสกัด 2 ชนิดเท่านั้น คือ มะกรูดและ ยูคาลิปตัส เนื่องจากพบอัตราการตายของหนอนกระทุ้นผักมีค่าสูงกว่าร้อยละ 50 ที่ 48 ชั่วโมง โดยมีค่า LT_{50} เท่ากับ 43.57 และ 16.82 ชั่วโมงตามลำดับ (Figure 1)

Table 2 The mortality rate of *Spodoptera litura* after contact to plant extracts at 5% concentration at 1, 12, 24 and 48 hours with LT_{50} values.

Plant common name (Scientific name)	Mortality rate (%) after application				LT_{50} (hours)
	1hr	12hr	24hr	48hr	
citronella (<i>Cymbopogon nardus</i>)	1.7	4.7	35.5b	43.7b	na
kaffir lime (<i>Citrus hystrix</i>)	0	0	19.7bc	36.7bc	na
eucalyptus (<i>Eucalyptus</i> sp.)	3.0	8.3	20bc	56.7b	43.57
neem (<i>Azadirachta</i> sp.)	2.7	25	75a	78.3a	16.82
myrtle grass (<i>Acorus</i> sp.)	0	0	0c	23.5c	na
stemonia (<i>Stemona</i> sp.)	0	0	3.3c	25c	na
cloth of gold (<i>Lantana</i> sp.)	0	0	2.7c	12.3c	na
Siam weed (<i>Chromolaena</i> sp.)	0	0	16.6bc	16.6c	na
tobacco (<i>Nicotiana</i> sp.)	0	0	26.3b	49.3b	na
derris (<i>Derris</i> sp.)	0	25	27.3b	29.7bc	na
control	0	0	0c	0d	na

na = not available

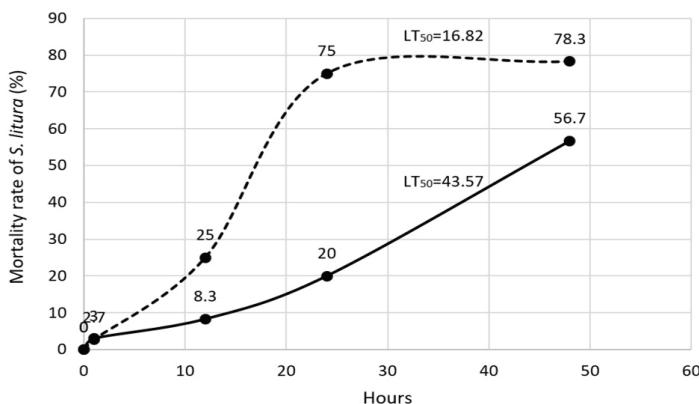

Figure 1 The cumulative mortality rate (%) of *Spodoptera litura* at 1, 12, 24, 48 hours after contact to 5% concentration of the extract of eucalyptus (dash line) and kaffir lime (dark line).

เมื่อนำสารสกัดจากใบยูคาลิปตัสมาศึกษา ความเป็นพิษในส่วนของระดับความเข้มข้นของสารที่ทำให้แมลงตายร้อยละ 50 (LC_{50}) พบว่า ที่ความเข้มข้นร้อยละ 5 ใน การทดสอบครั้งนี้ สามารถทำให้หนอนกระแทกตายได้ร้อยละ 68 ที่ 24 ชั่วโมงหลังสัมผัสร้า

ต่ำกว่าในการศึกษารังเรกเล็กน้อย และความเข้มข้นที่ทำให้หนอนกระแทกตายร้อยละ 50 (LC_{50}) ที่ระยะเวลา 24 ชั่วโมงคือ ความเข้มข้นของสารสกัดจากใบยูคาลิปตัสที่ร้อยละ 3.39 (Figure 2)

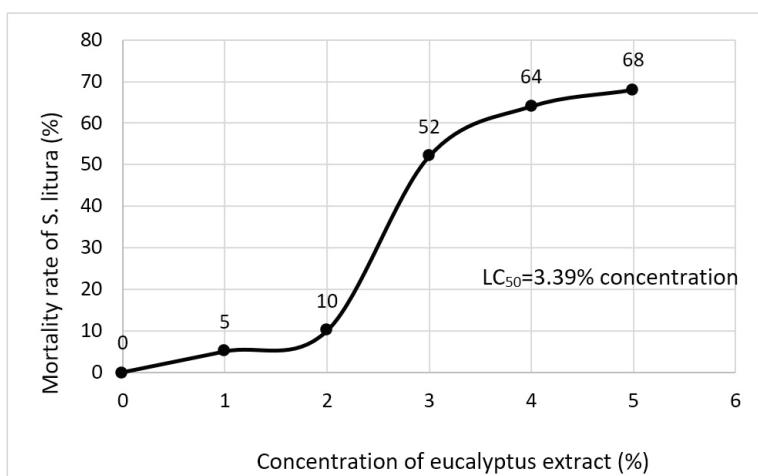

Figure 2 The cumulative of mortality rate (%) of *Spodoptera litura* after contract to various concertations of eucalyptus at 24 hours.

วิจารณ์

สารสกัดจากพืชและอนุพันธุ์ของสารได้รับการศึกษาถึงคุณสมบัติในการเป็นสารฟ้าแมลงในรูปแบบต่างๆ มากมายทั้งในส่วนของความเป็นพิษโดยตรง การไล่ การยับยั้งการกิน การยับยั้งการวางไข่ การป้องกันโรคและการเจริญเติบโต ยับยั้งการลอกคราบ เป็นหนึ่ง (*Cheraghi et al., 2016*) ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สารสกัดจากพืช 10 ชนิด คือ สะเดา ยูคาลิปตัส

มะกรูด สาบเสือ ว่าน้ำ ตะไคร้หอม ยาสูบ ทางไหหล ผกากรอง และหนอนต่ายหยาก ถูกสกัดจากพืชด้วยวิธีการแข็งหรือดองส่วนของพืชในเอกสารอื่นเข้มข้นร้อยละ 95 นาน 5 วัน ซึ่งเป็นวิธีการพื้นฐานโดยทั่วไปสะดวกและง่ายต่อการปฏิบัติ

สารสกัดยูคาลิปตัสมีส่วนผสมของสารต่างๆ คือ monoterpenes, sesquiterpenes, aromatic phenols, oxides, ethers, alcohols,

esters, aldehydes and ketones ที่หลอกหลายมาก เป็นองค์ประกอบ สารองค์ประกอบหลักในสารสกัด ยูคาลิปตัสที่มีบทบาทสำคัญต่อการตายของแมลง ต่างๆ ได้แก่ 1,8-cineole, citronellal, citronellol, citronellyl acetate, p-cymene, eucamalol, limonene, linalool, a-pinene, g-terpinene, a-terpineol, alloocimene, and aromadendrene (Watanabe et al., 1993; Li et al., 1996; Duke, 2004; Batish et al., 2006; Su et al., 2006; Liu et al., 2008) สาร eucalyptol หรือ 1,8-cineole เป็นสาร หอมระ夷กลุ่ม monoterpenes ที่มีประสิทธิภาพในการรบ่าแมลงได้ดี (Lee et al., 2002) มีคุณสมบัติ แทรกซึมเข้าสู่ร่างกายแมลงและเข้ารับภูมิคุ้มกันทำงานของระบบประสาทของแมลงได้อย่างรวดเร็ว (Rajendran and Sriranjini, 2008) มีพิษต่อระบบประสาทและเซลล์เนื้อเยื่อต่างๆ รวมทั้งมีผลต่อ การกินอาหาร การวางไข่ของแมลง (Bakkali et al., 2008)

ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาการใช้สารสกัด ยูคาลิปตัสเน้นเป็นสารไอล์แมลงในเดชสถาน เช่น เรือด แมลงสาบ แมลงเห่า แมลงวัน ยุง แมลงสตอร์กิดต่อย (Mumcuoglu et al., 1996; Tripathi et al., 2009) นอกจากนี้มีการใช้สารสกัด ยูคาลิปตัสร่าแมลงพวกด้วงวงในธัญพืช หรือการรุมครัวน้ำแมลงในโรงเก็บ เนื่องจากมีพิษสูง กับด้วงวง *Sitophilus* sp. (Omara et al., 2018) Zunino et al. (2012) ทดสอบสารสกัดยูคาลิปตัส ซึ่งมีสาร 1,8-cineole เป็นองค์ประกอบหลักใน ยูคาลิปตัสกับ *Sternechus subsignatus* และ *Rhyssomatus subtilis* พบร่วมกับความเป็นพิษ LD₅₀ สูงถึง 0.40 และ 0.84 ไมโครลิตร/ถูก巴斯ก์เซนติเมตร

ในส่วนของการศึกษาความเป็นพิษกับ หนอนกระทู้ผักนั้น Chauhan and Mishra (2016) รายงานว่า สารสกัดยูคาลิปตัส *E. citriodora* ความเข้มข้น 15 มิลลิกรัม/น้ำ 1 มิลลิลิตร มีผลยับยั้งการกินของหนอนกระทู้ผักอย่างรุนแรง ถึงร้อยละ 44.12 และ 39.4 ที่ 2 และ 4 วันหลังกินสาร และส่งผลต่อตักษ์ทำให้มีขนาดและน้ำหนักลดลง และการฟักออกเป็นตัวเต็มวัยได้ลดลง ในส่วนของ

ข้อมูลด้านการป้องกันกำจัดหนอนกระทู้ผักโดยตรง มีน้อยมาก อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้ พบร่วมสารสกัดยูคาลิปตัสมีผลโดยตรงทำให้หนอนกระทู้ผักตาย อย่างรวดเร็ว มีค่าความเป็นพิษ LT₅₀ ที่ 16.82 ชั่วโมง หลังสัมผัสสารเท่านั้น และมีค่าความเข้มข้นของสารที่ทำให้หนอนตายร้อยละ 50 (LC₅₀) ที่ ร้อยละ 3.39 ที่ 24 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร

ส่วนสารอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพของจากสารสกัดยูคาลิปตัส คือ มะกรุด ยาสูบ ตะไคร้หอม และสะเดา นั้น พบร่วมกับความเป็นพิษของสารสกัดมะกรุดชนิดเดียวกับที่มีอัตราการตายของหนอนกระทู้ผักสูงเกินกว่าร้อยละ 50 ที่ 48 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร อย่างไรก็ตามผลการคำนวณค่า LT₅₀ มีค่า 43.57 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร แตกต่างจากประสิทธิภาพของสารสกัดจากใบยูคาลิปตัสที่รวดเร็วกว่าถึง 2.59 เท่า หันนี้สารสำคัญในสารสกัดจากมะกรุดประกอบด้วย Beta-citronellal (66.85%) , beta-citronellol (6.59%), linalool (3.90%) และ citronellol (1.76%). ซึ่งมีคุณสมบัติเน้นเป็นสารร่มไอล์แมลง และยับยั้งการกินของหนอนกระทู้ผักมากกว่าการเป็นสารร่าแมลงโดยตรง (Naunla, 1999; Loh et al., 2011) ส่วนสารสกัดจากพืชอื่นๆ ในการศึกษาจัดว่ามีประสิทธิภาพน้อยมากในการควบคุมหนอนกระทู้ผัก แตกต่างจากรายงานจากการวิจัยอื่นๆ อย่างชัดเจน เช่น อุดมพร (2528) รายงานถึง สารสกัดสะเดาเมีถุทิในกราฟ่าหนอนกระทู้ผักได้ดี LC₅₀ ของสารสกัดจากสะเดา เมื่อทดสอบวิธีการกิน (feeding) กับหนอนกระทู้ผักเท่ากับร้อยละ 0.026 และค่า LC₅₀ เมื่อทดสอบวิธีจุ่มน้ำลงในสาร (body dipping) เท่ากับร้อยละ 1.62 ในขณะที่ผลการศึกษาครั้นนี้พบอัตราการตายเพียงร้อยละ 36.7 ที่ 48 ชั่วโมงหลังได้รับสารเข้มข้นร้อยละ 5 ในทำนองเดียวกันกับผลการศึกษาของเกษมน และสุธิตา (2543) พบร่วมสารสกัดจากใบยาสูบที่ความเข้มข้นร้อยละ 30 สามารถร่าหนอนกระทู้ผักได้ที่สุด ทำให้หนอนตายร้อยละ 72.2 และเมื่อสกัดให้บริสุทธิ์ขึ้นการตายจะเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ 94.4 รวมทั้ง รัตติยา และพิทญา (2542) และ Jiwajinda et al., (2001) พบร่วม หนอนตายหยากชนิด *S. collinsae* ยังมีถุทิในกราฟายับยั้งการกินของหนอนกระทู้ผัก

เรื่องเดียวกับการศึกษาของสุภานี และคณะ (2546) ที่พบว่าการสกัดสารออกฤทธิ์ในรากหนอนตาย หมายด้วยเมทานอลมีผลการยับยั้งการกินของหนอนกระทุ้นผัก โดยมีค่า EC₅₀ ที่ 48 ชั่วโมง เท่ากับ 702.11 ppm และ วาสนา (2545) ที่พบว่าสารสกัด hairy จากรากหนอนตายหมาย ซึ่งใช้ไดคลอโรมีเทนเป็นตัวทำละลายที่ระดับความเข้มข้น 40,000 มิลลิกรัม/ลิตร มีความเป็นพิษต่อหนอนกระทุ้นผักร้อยละ 46

จากการเบรี่ยบเทียบผลการศึกษาในครั้งนี้ กับรายงานการวิจัยอื่นๆ พบว่าในภาพรวมมีทั้งส่วนที่สอดคล้องและแตกต่าง โดยสาเหตุของความหลากร้ายนี้เป็นผลสืบเนื่องที่ประกอบขึ้นจากหลายปัจจัย ที่มีความแตกต่างกันได้ เช่น เทคนิควิธีการการปลูกผักและการปฏิบัติตามเพลี้ยผักของเกษตรกรในแต่ละแหล่งปลูก ระดับความด้านท่านต่อสารฟาร์เมลงของหนอนกระทุ้นผักในแต่ละพื้นที่ (จอมสุราวงศ์ และคณะ, 2551; คงิตา และคณะ 2552) สภาพแวดล้อมของสถานที่ที่ทำการศึกษาวิจัย ชนิดของพืชและการจัดการ และส่วนสำคัญคือองค์ประกอบของสารที่มีฤทธิ์ในการฟาร์เมลงในสารสกัดจากพืช ซึ่งมีปริมาณและสัดส่วนของสารแตกต่างไปตาม พันธุ์ ถูกกาล สภาพพื้นที่ และอากาศรวมทั้ง แหล่งที่ปลูกได้ (Brooker and Kleinig, 2006; Kraiwit *et al.*, 2019)

สรุป

การศึกษาสารสกัดพืช 10 ชนิดคือ สะเดา ยาสูบ ยูคาลิปตัส ตะไคร้ห้อม มะกรูด หนอนตายหมาย ผักกรอง ทางไห碌 ว่าน้ำ และ สาบเสือ ในกระบวนการคุณหนอนกระทุ้นผัก การสกัดสารใช้วิธีการแช่พืชในตัวทำละลายและกอชอล์ฟซึ่งสะดวก และง่ายต่อการปฏิบัติ และเมื่อนำสารสกัดที่ความเข้มข้นร้อยละ 5 ทดสอบกับหนอนกระทุ้นผักว่ายที่ 3 พบว่า พืชหัง 10 ชนิดมีผลต่อการตายของหนอนกระทุ้นผัก แตกต่างจากไม่พ่นสาร โดยสารสกัดจากยูคาลิปตัสมีประสิทธิภาพในการกำจัดหนอนกระทุ้นผักสูงที่สุด อัตราการตายร้อยละ 78.3 ที่ 48 ชั่วโมง หลังสัมผัสสาร มีค่าระยะเวลาที่ทำให้แมลงตายร้อยละ 50 (LT₅₀) ที่ 16.82 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร และ

มีค่าความเข้มข้นของสารที่ทำให้แมลงตายร้อยละ 50 (LC₅₀) ที่ ร้อยละ 3.39 ที่ 24 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร ส่วนสารอื่นๆ ที่มีประสิทธิภาพของสารสกัดยูคาลิปตัส คือ มะกรูด ยาสูบ ตะไคร้ห้อม และสะเดา ทั้งนี้พบว่ามีสารสกัดมะกรูดเพียงชนิดเดียวที่มีอัตราการตายของหนอนกระทุ้นผักสูงเกินกว่า ร้อยละ 50 ที่ 48 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร เมื่อคำนวณค่าระยะเวลาที่ทำให้แมลงตายร้อยละ 50 (LT₅₀) ได้ค่าเท่ากับ 43.57 ชั่วโมงหลังสัมผัสสาร

เอกสารอ้างอิง

- เกษตร ตันสุวรรณ และสุธิตา ตันสุวรรณ. 2543. เบรี่ยบเทียบผลของสารสกัดจากพืชบางชนิดต่อหนอนกระทุ้นผัก. ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยทักษิณ, สงขลา. ขวัญชัย สมบัติศรี. 2555. การใช้สารสกัดจากเมล็ดสะเดาป้องกันกำจัดแมลง. ภาควิชาเคมีวิทยา คณะเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- คงิตา ทองเจริญ วีรเทพ พงษ์ประเสริฐ ไสว บุญวนพานิชพันธุ์ และจิราพร ตยุติวุฒิกุล. 2552. ประสิทธิภาพของสารฟาร์เมลงบางชนิดที่มีต่อหนอนไนยาผักในเขตภาคเหนือ ตอนล่างของประเทศไทย. วารสารเกษตร 25(3): 245-255.
- จอมสุราวงศ์ ดวงธิสาร วีรเทพ พงษ์ประเสริฐ ไสว บุญวนพานิชพันธุ์ และจิราพร ตยุติวุฒิกุล. 2551. ความด้านท่านของด้วงหมัดผัก แต่ละสายในเขตภาคเหนือตอนล่างที่มีต่อสารฟาร์เมลงบางชนิด. วิทยาสารกำแพงแสนสาขาวิช 6(2):15-26.
- ต.ชาตรี. 2553. สมุนไพรเพื่อการเกษตรสำหรับการป้องการ และกำจัดศัตรูพืช, สำนักพิมพ์นิอุบลคุณเดียว, กรุงเทพฯ
- นิสา เกลี้ยงเกลา ปภพ สินชัยกุล วิชัย สรพงษ์ไพบูล และอรยา บุญศักดิ. 2563. ชนิดของเพลี้ยไฟในกุหลาบและการควบคุมโดยใช้สารสกัดจากพืช. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตรและ การจัดการ 3(3), 78-89.

รัตติยา นวลหล้า และพิทยา สรามศิริ. 2542. การคัดเลือกสมุนไพรป้องกันกำจัดหนอนกระทุ่ง. วารสารเกษตร 15(2): 192-202.

วานา ไซยคำ. 2545. ฤทธิ์ฆ่าแมลงของสารสกัดจากหนอนตายหยาก (*Stemona spp.*) และเดาวัลย์เบรี่ยง (*Derris scandens* Benth.). วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุเทพ สายยา และลักษณา บำรุงศรี. 2546. โรคในสารสกัดจากพืชที่มีพิษต่อแมลง. วารสารกีฏและสัตววิทยา 25(4): 295 – 298.

สุภาณ พิมพ์สมาน รัตนภรณ์ พรมศรีทรา และสังวาลย์สมบูรณ์. 2546. สารสกัดจากหนอนตายหยาก (*Stemona sp.*) เพื่อการควบคุมแมลงศัตรูพืชในการประชุมวิชาการอารักขาพืชแห่งชาติครั้งที่ 6 ณ. โรงแรมโซ菲เทลราชอาคคิดขอนแก่น วันที่ 24-27 พฤษภาคม 2546. หน้า 22.

อำนวย อิศรางกูร ณ อยุธยา. 2535. การใช้สารสกัดจากพืชควบคุมแมลงศัตรูพืช. วารสารเกษตร ก้าวหน้า 7(4): 25–35.

อุดมพร แพ่งนคร. 2528. ประสิทธิภาพของสารสกัดสะเดาที่มีต่อหนอนกระทุ่ง *Spodoptera exigua* Hubner และหนอนกระทุ่ง *Spodoptera litura* (F.). วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

Bakkali, F., S. Averbeck, D. Averbeck and M. Idaomar. 2008. Biological effects of essential oils-A review. Food Chemical Toxicology 46: 446–75.

Batish, D.R., H.P. Singh, N. Setia, S. Kaur and R.K. Kohli. 2006. Chemical composition and phytotoxicity of volatile essential oils from intact and fallen leaves of *Eucalyptus citriodora*. Zeitschrift für Naturforschung Online c61: 465–471.

Bomford, M.K. and M.B. Isman. 1996. Desensitization of fifth instar *Spodoptera litura* (Lepidoptera:

Noctuidae) to azadirachtin and neem. Entomologia Experimentalis et Applicata 81: 307–313.

Brooker, M.I.H. and D.A. Kleinig. 2006. Field guide to Eucalyptus. vol.1. South-eastern Australia, Third edition. Bloomings, Melbourne.

Chauhan, D. and V. K. Mishra. 2016. Effect of medicinal plant extracts on growth and development of tobacco caterpillar, *Spodoptera litura* (Fabricius). International Journal of Agriculture, Environment and Biotechnology 9(3): 435-442.

Cheraghi Niroumand, M., M.H. Farzaei, E. Karimpour Razkenari, G. Amin, M. Khanavi, T. Akbarzadeh and M.R. Shams-Ardekani. 2016. An evidence-based review on medicinal plants used as insecticide and insect repellent in traditional Iranian medicine. Iranian Red Crescent Medical Journal 18(2): 1-8 (e22361). doi: 10.5812/ircmj.22361. PMID: 27186389; PMCID: PMC4867175.

Duke, J.A. 2004. Dr. Duke's Phytochemical and Ethnobotanical databases. Available online at <http://www.ars-grin.gov/duke/> (accessed on 9 June, 2008).

Jiwajinda, S., N. Hirai, K. Watanabe, V. Santisopasri, N. Chuengsamarnyart, K. Koshimizu and H. Ohigashi. 2001. Occurrence of the insecticidal 16, 17-didehydro-16 E)-stemofoline in *Stemona collinsae*. Phytochemistry 56: 693-695

Kraiwit Ruangsuk, Pabhop Sinchayakul, Weerathep Pongprasert and Wichai Sorapongpaisal. 2019. Variation of neem seed morphology and azadirachtin

- content in different climatic zones of Thailand. International Journal of Biosciences 14(5): 330-342.
- Lee, G., J.C. Hall and J.H. Park. 2002. Doublesex gene expression in the central nervous system of *Drosophila melanogaster*. Journal of Neurogenetics. 16(4): 229-248.
- Li, H., J.L. Madden and B.M. Potts. 1996. Variation in volatile leaf oils of the Tasmanian Eucalyptus species II. Subgenus *Sympyomyrtus*. Biochemical Systematics and Ecology 24: 547– 569.
- Liu, X., Q. Chen, Z. Wang, L. Xie and Z. Xu. 2008. Allelopathic effects of essential oil from *Eucalyptus grandis*, *E. urophylla* on pathogenic fungi and pest insects. Frontiers of Forestry in China 3: 232–236.
- Loh, F.S., R.M. Awang, D. Omar and M. Rahmani. 2011. Insecticidal properties of *Citrus hystrix* DC leaves essential oil against *Spodoptera litura* fabricius. Journal of Medicinal Plants Research 5(16): 3739-3744.
- Mumcuoglu, K.Y., R. Galun, U. Bach, J. Miller and S. Magdassi. 1996. Repellency of essential oils and their components to the human body louse, *Pediculus humanus humanus*. Entomologia Experimentalis et Applicata 78: 309-314.
- Naunla, R. 1999. Application of medicinal plant crude extract for insect control in Chinese kale. M.S. thesis. Chiangmai University, Chiang Mai.
- Omara, T., K. Fredrick, M. Bashir, K. Erisa and K. Sarah. 2018. Bioinsecticidal activity of eucalyptol and 1R-alpha-pinene rich acetonic oils of *Eucalyptus saligna* on *Sitophilus zeamais* Motschulsky, 1855 (Coleoptera: Curculionidae). Journal of Health and Environmental Research 4(4):153-160.
- Rajendran, S. and V. Sriranjini. 2008. Plant products as fumigants for stored-product insect control. Journal of Stored Products and Resources 44: 126–35.
- Su, Y.C., C.L. Ho, I.C. Wang and S.T. Chang. 2006. Antifungal activities and chemical compositions of essential oils from leaves of four eucalypts. Taiwan Journal of Forest Science 21: 49–61.
- Tripathi, A.K., S. Upadhyay, M. Bhuiyan and P.R. Bhattacharya. 2009. A review on prospects of essential oils as biopesticide in insect-pest management. Journal of Pharmacognosy and Phytotherapy 1:52-63.
- Watanabe, K., Y. Shono, A. Kakimizu, A. Okada, N. Matsuo, A. Satoh and H. Nishimura. 1993. New mosquito repellent from *Eucalyptus camaldulensis*. Journal of Agricultural and Food Chemistry 41: 2164–2166.
- Zunino, M.P., V.A. Areco and J.A. Zygadlo. 2012. Insecticidal activity of three essential oils against two new important soybean pests: *Sternechus pinguis* (Fabricius) and *Rhyssomatus subtilis* Fiedler (Coleoptera: Curculionidae). Boletin Latinoamericano y del Caribe de Plantas Medicinales y Aromaticas 11(3): 269-277.